

»Generalka« za telo in duha

Ribničanka Mojca Debelak, ki se jo morda spomnite z Radia Urban, je diplomirana ekonomistka, ki se vseživljenjsko izobražuje in živi po nareku duše. Tako piše na internetni strani Energijskega centra Mojchi. Vseživljenjsko se izobražuje v alternativnih vedenjih, ki dopolnjujejo uradno medicino. Vedno jo je zanimala podzavest – kako jo aktivirati in presehati. Testirala se je tudi tako, da je prehodila 820 kilometrov dolgo romarsko pot čez Pireneje, in to brez žulja, po 40 km na dan! Dodaja pa, da ni prav posebej športen tip človeka. Govorila sva o njej kot celostni terapevtki, o prehrani, pokukala sva celo v svet pokojnih, na koncu je analizirala tudi mene, a slednjega ne boste našli v tem sestavku.

Na tvoji spletni strani piše, da si celostna terapevtka sodobne bioterapije in še cel kup drugih nazivov. Lahko malo osvetliš vse te pojme?

Pri celostni bioterapiji vključujemo intuitivno zavedanje, ne gremo samo v svet racionalnih, ampak tudi iracionalnih sil ter jih poskušamo enakovredno umestiti v življenje tako kot razum. Pri tem zdravljenju vključujemo človeka kot celostno bitje; skupek mesa, kosti in krvi, skupek čustev, mentalnosti in duha oziroma energije, s katero vibriramo in je neuničljiva. Celostna terapija pomeni cel spekter zavedanja, kaj naj bi človek bil, in išče intuitivne rešitve za njegovo ozdravljenje ali za reševanje določenih življenjskih težav.

Praviš, da je to dopolnjevanje uradne medicine. Kje torej nastopi uradna medicina, česa ti ne moreš ozdraviti, oziroma česa človek ne zmore ozavestiti, da bi si pomagal sam? Pri zlomu roke?

Zaradi raznih izkušenj sem začela verjeti, da energija sama lahko pomaga tudi pri zlomu; omogoča hitrejšo okrevanje, celice se hitreje regenerirajo in podobno. Vedno manj prisegam na uradno medicino, čeprav jo globoko spoštujem in se zavedam, da je včasih potrebna. Pri sebi vidim, da že sedem let nisem bila bolna, niti nisem vzela nobene tablete, ne vem več, kaj je vročina, gripa, smrkanje ..., čeprav sem obkrožena z istimi virusi kot vsi drugi ljudje.

Imaš nekakšen ščit?

Točno. Ko dojameš, kaj pomeni živeti uravnoteženo, ne zbolíš. V centru zdravimo vzročno plat bolezni. Medicina ti da tableto, glava te neha boleati, ampak nikoli se ne vprašaš, zakaj se je bolečina pojavila. In to je moje področje: kako bi človek lahko spremenil sebe, da sploh ne bi več zbolel. Imela sem primere, ko so ljudje imeli hudo obliko raka v zadnjem stadiju pa so se pozdravili, ampak so trdo delali na spremembi prehrane, spremembi načina življenja in z mislimi. Ljudje pač iščemo instantne rešitve s tabletami, vem pa, da je včasih medicina potrebna.

Na spletu sem našel 15 različnih storitev, ki jih ponujaš v Energijskem centru. Katera je tista, ki jo največkrat uporabiš in s kakšnim namenom?

Največkrat uporabljam celostno terapijo, ki vključuje intuitivno diagnostiko. S tem poskušam človeku pokazati, da ne razumemo delovanja svojih možganov in potem začnejo verjeti, ker jih prebiram, kdo so, čeprav jih ne poznam. Ljudje hočejo dokaze, in ko jih dobijo, se bolj odprejo in začnejo zaupati. Sledi globoko stanje sproščenosti.

Praviš, da je najbolje, da o človeku, ki pride k tebi, ne veš ničesar.

Na kakšen način pa potem razbereš njihove lastnosti, čustvovanja?

Tukaj pa vstopi kvantna fizika, se pravi nekaj, česar mi s trenutnim razumom in znanjem, ki smo ga pridobili z izobraževanjem, ne moremo razložiti. Človek je hologram, v katerem vibrira vsa njegova preteklost, in če se izuriš, lahko to bereš. Vsi to vsakodnevno počnemo, npr. srečamo človeka in nekaj začutimo o njem. Ves čas uporabljamo intuicijo, ampak na bolj površinskih ravneh. Vsi imamo intuicijo, le različno kakovostno je zastopana v nas.

Kako bi lahko posplošeno opredelila ljudi, ki poiščejo pomoč pri tebi?

Največ je partnerskih težav. Gre za običajne ljudi, ki živijo svoje malo življenje med štirimi stenami in ne vedo, komu se zaupati oziroma na kakšen način reševati težave. Radi bi razumeli tudi svojo celostno zgodbo. Učim

jih, da nismo kar tako z določenim človekom, pritegnil nas je podzavestno, ker nosimo neko skupno vibracijo. Mi smo delci, ki se pritegnejo ali odbijejo. Veliko ljudi pride, ker se ne morejo samouresničevati na določenem področju, potem so tu težave z otroki, s katerimi res rada delam. Ker so še brez predsodkov, so bolj odprti, zato prej ozdravijo.

Kako lahko meriš uspehe terapij?

Z elektronsko pošto ali klicem, ki mi pove, da se je življenje človeku obrnilo v smer, ki sva jo zastavila skupaj, ampak na dolgi rok. In da čim manjkrat pride nazaj k meni! S svojimi strankami ostajam v stiku, to niso ljudje, ki pridejo in potem pozabim, da so bili tu.

Zelo nevsakdanja, celo malce filmska se mi zdi storitev »medijstvo«, to je stik – preko tebe – z dušo pokojnika. Mar ni to precej srhljivo?

Za znoret! (smeh) Je srhljivo, ampak samo, dokler tega ne spoznamo. Ko dojameš, da je vsak človek, ki je enkrat živel, nosil s sabo energijo, ki je neuničljiva, potem sta nekje sprejemnik in oddajnik, ki se lahko o tem pogovarjata.

In ti si tukaj sprejemnik?

Tako je in energija nekoga, ki je šel, je oddajnik. Cilj je, da nanizam konkretne podatke, da ljudje prepoznajo osebo, s katero bi radi stopiti v stik. Ljudje si morajo tega želeli in biti odprti. Za te terapije potrebujemo posebno okolje in spoštljivost.

Kakšna sporočila pošiljajo pokojni?

Pokojni sporočijo tisto, kar mora živi človek ozavestiti. Primer ženske, ki je izgubila moža in deset let žaluje, ne more živeti naprej, nikogar spoznati. Duša pove, naj živi naprej in da ni namen, da hrepeni po pokojniku. Pokojni precej konkretno zastavijo, kar mora človek slišati, da bi se premaknil naprej.

Te duše potem vedo in vidijo vse, kar počnemo?

Tako je, žal. Mi smo večno opazovani, samo tega ne vemo.

Prav bombardirani smo z različnimi dietami in smernicami prehranjevanja. Kakšna so tvoja priporočila glede hrane?

Pravila za vse ni. Živimo v delu sveta, kjer imamo hrane, ki nam jo da narava, v izobilju, zato mislim, da premalo jemo neposredno iz narave. Sem za to, da jemo lokalno, sveže oziroma sezonsko, da vnašamo čim več klorofila, se pravi, vse kar je zeleno. Če se držimo tega preprostega recepta in črtamo belo moko, sladkor ter sol, smo zmagali.

Sliši se preprosto, a je težko izvedljivo, predvsem zaradi moke in sladkorja. Kaj pa pravilo zdrave prehrane, da je na krožniku čim več barv? Ti poudarjaš zeleno.

Z barvami se ne strinjam. Prehrana naj bo pestra in barvita znotraj dneva, ampak ne v enem obroku. Jaz se držim pravila, da so v eni hrani, ki jo zaužijem, tri glavne sestavine, ne več, ker je za organizem preveč kompleksno. Bolj preprosto, kot ješ, lažje telo presnavlja in organi so manj izčrpani. Vse stare modrosti ponujajo post, odrekanje. Če imamo »generalko« za čiščenje hiše, bi jo morali imeti tudi za telo, da si oddahne, da se organi odpočijejo.

Zaključna misel?

Življenje je eno samo in se ga moramo bolj zavedati in bolj ceniti. Najdite način, da to začutite vsako jutro, ker se da!

Tekst in foto Sašo Hočevar